

РЕШЕНИЕ

№ 2070

гр. София, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 122-РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. КУРТОВ**

като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР Г. КУРТОВ** Административно наказателно дело № 20231110200531 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЗД "Лев Инс" АД, ЕИК 121130788 срещу Наказателно постановление № Р-10-284/09.12.2022 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 108, ал. 6 от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева, на основание чл. 644, ал. 2, пр.2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ, вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ.

Обжалваното НП е връчено на жалбоподателя на 15.12.2022г, видно от Известието за доставяне. Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок – на 29.12.2022г, видно от записа върху деловодния щемпел, положен върху нея. Като като изходяща от активно легитимирано за подаването ѝ лице, в законоустановения 14-дневен срок, жалбата се явява процесуално допустима.

С Жалбата се обръща внимание, че възражението по щета № 00-1201-22-252881 е постъпило по електронен път н Дружеството на 15.09.2022г. Т.нар. „Възражение“ било такова само по своето наименование, но по същество представлявало представяне на изискана информация от страна на Застрахователната компания, за евентуално преразглеждане на щетата. След като е получил чрез това „възражение“ изисканата информация, застрахователят е разгледал отново щетата, но не е намерил основания за промяна на становището си по случая и е уведомил за това застрахованото лице с Писмо № 7101/26.09.2022г. Оттук и извода на АНО за извършено нарушение по чл.108, ал.6 от КЗ се явявал неправилен. Оспорва се и преценката на АНО, че не се касае за маловажен случай на нарушение, т.к. въпреки че в случая вредите не са елемент от фактическия състав на това нарушение, жалбоподателят смята, че и в този случай преди да формира становището си за липса на основание за възприемане на случая като маловажен, АНО е следвало да изследва и въпроса за причинените с деянието вреди. Искане се отмяна на атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно. С Жалбата не е направено искане за присъждане на разноски. В откритото съдебно заседание Дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не изпраща представител.

Процесуалният представител на АНО гл. юрк. Слабов оспорва жалбата и моли за потвърждаване на НПкато правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и анализ на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Поради постъпила в КФН жалба на 16.09.2022 г., подадена пълномощника на „Дегустос Транс“ ЕООД – Панайот Костадинов Панов, е извършена проверка. В тази жалба срещу ЗК „Лев Инс“ ЕАД се твърди, че „Дегустос Транс“ ЕООД е предявил претенция на основание договор за

имуществена застраховка „Каско“ – полица № 93002110065723. Оплакването му е за това, че по тази претенция застрахователят е признал само 85% от разходите за извършен ремонт на застрахованото МПС. Оплаква се и от това, че „Дегустос Транс“ ЕООД не е било уведомено от застрахователя за възможността за дозастраховане на това МПС.

В хода на проверката с писмо от 20.09.2022г. КФН е изисквала от застрахователя обяснения, както и заверени преписи на документацията по претенция № 000-1201-22-252881. Изисканата документация е получена на 29.09.2022г.

Установено е, че тази претенция № 000-1201-22-252881 е предявена пред ЗК „Лев Инс“ АД на 09.09.2022г. Тя се основава на сключен Договор за имуществена застраховка „Каско“ – застрахователна полица № 93002110065723 с период на застрахователното покритие от 04.11.2021г до 03.11.2022г., Застрахователното събитие е настъпило на 05.09.2022г., когато са причинени увреждания по застрахованото имущество – л.а. „БМВ“, собственост на титуляра по полицата. В уведомлението за настъпило застрахователно събитие застрахованото лице е изразило желание уврежданията по застрахования автомобил да бъдат отстранени в автосервиз „Ауто Бавария“ ООД. На 09.09.2022г. на застрахователя са представени доказателствата, необходими за установяването на основанието и размера на претенцията. На същата дата е извършен и оглед на увредения автомобил, обективиран в Опис-заключение по претенция, но в този Опис-заключение е посочена нуждата от извършване на допълнителен оглед на автомобила.

На 13.09.2022г. застрахователят се е произнесъл реда на чл.108, ал.7, вр.ал.1 от КЗ по претенцията, като е издал Възлагателно писмо, с което възлага ремонта на „Ауто Бавария“ ООД, като посочва, че признава 85% от сумата, необходима за извършване на ремонт на застрахованото МПС.

На 15.09.2022г. по електронен път застрахованото лице подава до застрахователя Жалба рег.№ 9303/19.09.2022г., с което изразява недоволството си от признатите само 85% от разходите по ремонта на автомобила, както и че не е бил уведомен от възможността да дозастрахова автомобила. Към тази Жалба са приложени : пълномощно, Заключението на ЗК „Лев Инс“ ЕАД от 09.09.2022г.; Възлагателното писмо от 13.09.2022г.; Протокол 5000-1201-22-250740/28.02.2022г (по предходна щета, по полица отново в ЗК „Лев Инс“ ЕАД) и действащата полица „Каско“. Съдът констатира, че сред представените с тази Жалба рег.№ 9303/19.09.2022г. няма документ, който да удостоверява нововъзникнало обстоятелство, който да не е бил известен към момента на подаването му на застрахователя, а напротив – всички приложени документи, с изключение на пълномощното, са издадени от самия застраховател, при това преди подаване на жалбата на 15.09.2022г. Затова твърдението на застрахователя в жалбата му до съда, че възражението няма правната същност на жалба по чл.108, ал.7 от КЗ, т.к. е придружено от изискани от самия застраховател документи, не съответства на обективната истина. Застрахователят не може да твърди, че тази жалба съдържа изискани от жалбоподателя документи, т.к. след издаването на Възлагателното писмо на 13.09.2022г. не е изисквал никакви документи от застрахованото лице и – което е по-важно: всички представени му с тази жалба документи, с изключение на пълномощното, са издадени от самия него. Застрахованото лице е приложило към жалбата си по чл.108, ал.7 от КЗ тази издадена от застрахователя документация само за негово улеснение, за да онагледят становището си, че следва да му бъдат възстановени 100% от разходите по ремонта, а не само 85%.

Поради тези съображения, съдът намира, че Възражението на застрахованото лице получено по електронен път на 15.09.2022г в 17:27:39 от застрахователя (според разпечатка „АИС Документооблорот“) и вложен в преписката по щетата в 09,30 часа на 16.09.2022г с рег.№ 91-02-804/16.09.2022г. по правната си същност представлява Жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение по смисъла на чл.108, ал.7 от КЗ. В 7-дневен срок от получаване на тази Жалба застрахователят е следвало, съгласно цитираната разпоредба, писмено да предостави на застрахованото лице фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. Този 7 –дневен срок е изтекъл на 23.09.2022г (работен ден петък, първи присъствен ден след празник – Денят на независимостта), който е бил и последният ден, в който застрахователят е можел срочно да изпълни това си задължение. Той не е сторил това. Затова, на следващия ден – 24.09.2022г, независимо от обстоятелството работен или не, изпълнителното деяние от обективната страна на нарушението по чл.108, ал.6 от КЗ е извършено, както правилно е посочено в обстоятелствената част на атакуваното НП. В тази връзка и за пълнота на изложението съдът обръща внимание на жалбоподателя по настоящото дело, че и твърдяното в Жалбата изпълнение на задължението по чл.18, ал.6 от КЗ, което да е станало с изпращането на

уведомително писмо (Писмо № 7101/26.09.2022г.) за липса на основание за преразглеждане на въпроса за размера на обезщетението, е просрочено и не е в състояние да обслужи защитната теза.

След като се запознал със Жалбата на застрахованото лице и с документите, изпратени от застрахователя, на 25.10.2022г. В.Р.Ш., на длъжност главен експерт в отдел „Правоприлагане“ на дирекция „Застрахователен надзор“ управление ЗН при КФН в присъствието на пълномощник на нарушителя, е съставил Акт за установяване на административно нарушение АУАН № Р-06-402/25.10.2022г., копие от който връчил на пълномощника на ЗК „Лев Инс“ ЕАД. При съставяне на АУАН не са направени искания, бележки и възражения. Такива не са постъпили и по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН (ред.от 14.02.2020г.).

Въз основа на констатациите, отразени в този АУАН и въз основа на събрания в хода на проверката писмени доказателства, АНО е издал обжалваното НП, с което на основании чл.644, ал.2, пр.2, вр.ал.1, т.2 от КЗ, вр.§.1, т.51 от ДР на жалбоподателя ЗК „Лев Инс“ ЕАД КЗ е наложена имуществена санкция в минималния определен от законодателя размер от 2 000 лева, т.к. е съобразено, че нарушението е извършено в едногодишния срок по §.1, т.51 от ДР на КЗ от влизане в сила на предходно Наказателно постановление спрямо същото лице, за извършено друго такова нарушение по чл.108, ал.6 от КЗ – НП № Р-10-78/12.04.2022г., в сила от 31.05.2022г., приложено към преписката.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за категорично установена въз основа на приложените по делото писмени доказателства, които не се оспорват.

За пълнота на изложението: АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Спазени са сроковете по чл. 34 ЗАНН. Актът е съставен в двугодишен срок от извършване на нарушението и в тримесечен срок от откриването на нарушителя. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечен срок от съставянето на акта. При съставянето на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на дружеството-жалбоподател. АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН като съдържат пълно и ясно описание на нарушението, мястото и времето на извършването му, както и съответната му правна квалификация. Обстоятелствата при извършването му са изложени в цялост при наличие на съответствие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация.

Съдът не намира случая за маловажен: писмото – отговор на Жалбата по чл.108, ал.6 от КЗ, което е било подадено след изтичане на 7-дневния срок, е било обективно възможно да бъде подадено веднага след получаване на т.нар.“Възражение“. Това е така, т.к. за съставянето му не са извършвани никакви допълнителни проверки от страна на застрахователя, видно от съдържанието на този просрочен отговор. При изготвяне на отговора си, застрахователят се е ползвал от документи, които сам е съставял по повод предходна щета и е съотнасял съдържанието им клаузи от Общите условия по договора и своята Методика по застраховка „Каско“ на МПС.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 644, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ размерът на предвидената имуществена санкция в случаите на нарушение по чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ е от 2000 до 40 000 лева. АНО е наложил наказание в минимален размер, поради което липсата на мотиви относно този размер не се явява процесуално нарушение.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в размер на 100 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Предвид горното, като намира, липсват основания за отмяна или изменение на обжалваното НП, на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр.ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно Наказателно постановление № Р-10-284/09.12.2022 г. на КФН, с което за нарушение на чл. 108, ал. 6 от КЗ, на ЗД "Лев Инс" АД с ЕИК 121265113 е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева, на основание чл. 644, ал. 2, пр.2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН ЗД "Лев Инс" АД, ЕИК 121265113 да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд София – град.

Съдия при Софийски районен съд: _____